

tartalomtól függ, amely tartalom magasabb az e minősítéseket nem tartalmazó megnevezések tekintetében előírtnál. A „puro” leírásra vonatkozó olasz szabályozás ellenben ennek használatát csak a kizárólag kakaóvaját, mint növényi zsíradékot tartalmazó termékek esetében teszi lehetővé, anélkül, hogy tiszteletben kellene tartani az összes kakaó-szárazanyaggal megnövelt szükséges minimális tartalmat. Ez az irányelv 3. cikke 5. pontjának közvetlen megsértését jelenti, túl azon, hogy a fogyasztót is megtéveszti.

(¹) Az emberi fogyasztásra szánt kakaó- és csokoládétermékekről szóló, 2000. június 23-i 2000/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 197., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 431. o.).

(²) Az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 109., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 75. o.).

gyoltalomból minden funkcióval rendelkező formát, függetlenül attól, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii) alpontjában foglalt és a Bíróság Philips kontra Remington ügyben hozott határozatában (²) meghatározott szempontok teljesülnek-e vagy sem;

- b) helytelen szempontot alkalmazott a térbeli védjegy alapvető jellemzőinek meghatározása során; és
- c) a funkcionalitás vizsgálatát nem megfelelő szempont alapján végezte, amennyiben i) értékelését nem korlátozta a szóban forgó védjegy alapvető jellemzőire, és ii) nem határozta meg az annak mérlegelése tekintetbe veendő megfelelő szempontot, hogy valamely forma jellemzője funkcionális jellegű-e, különösen pedig elutasította az egyéb lehetséges formatervezési minták figyelembevételét.

(¹) HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

(²) A C-299/99. sz. Philips-ügyben 2002. június 18-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-5475. o.].

Az Elsőfokú Bíróság (nyolcadik tanács) T-270/06. sz., Lego Juris A/S kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2008. november 12-én hozott ítélete ellen a Lego Juris A/S által 2009. február 2-án benyújtott fellebbezés. Másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt: Mega Brands, Inc.

(C-48/09. P. sz. ügy)

(2009/C 82/34)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Lego Juris A/S (képviselők: V. von Bomhard, Rechtsanwältin, T. Dolde, A. Renck, Rechtsanwältin)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság ítéletét, mivel az sérti a 40/94 rendelet (¹) 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii) alpontját.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező úgy véli, hogy a megtámadott ítélet sérti a közösségi védjegyről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii) alpontját. A fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- a) akként értelmezte a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii) alpontját, hogy az ténylegesen kizár a védje-

2009. február 4-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország

(C-50/09. sz. ügy)

(2009/C 82/35)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: P. Oliver, C. Clyne, J.-B. Laignelot meghatalmazottak)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

A Bíróság állapítsa meg, hogy Írország

- mivel nem ültette át az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 85/337/EGK tanácsi irányelv (¹) módosított 3. cikkét;
- mivel nem biztosította, hogy azokban az esetekben, amikor az ír tervehatóságok és a környezetvédelmi hatóság egyaránt rendelkezik döntéshozatali jogkörrel egy projekttel kapcsolatban, maradéktalanul teljesüljenek ezen irányelv 2., 3. és 4. cikkében előírt követelmények;
- mivel a bontási munkákat kizárta ezen irányelvet átültető jogszabályainak hatálya alól, nem teljesítette ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;
- A Bíróság kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv 3. cikke átültetésének elmulasztása

A Bizottság előadása szerint a Planning and Development Regulations 2000 173. szakasza, amely előírja, hogy a tervhatóságok kötelesek figyelembe venni a megkérdőjelezett által a környezeti hatások vonatkozásában adott nyilatkozatokat és információkat, az irányelv 8. cikke szerinti azon kötelezettségre vonatkozik, amely az irányelv 5., 6. és a 7. cikke alapján kapott információk figyelembe vételét írja elő. A Bizottság álláspontja szerint a 173. szakasz nem felel meg az irányelv 3. cikkéből eredő átfogóbb, annak biztosítására irányuló kötelezettségnek, hogy a környezeti hatásvizsgálat azonosítja, leírja és értékeli az e rendelkezésben megjelölt valamennyi tényezőt.

A Planning and Development Regulations 2001 94., 108. és 111. szakaszával, valamint a 6. melléklettel kapcsolatban a Bizottság az alábbi észrevételeket teszi. A 6.2 (b) melléklettel együtt olvasott 94. cikk felsorolja, hogy a környezeti hatásokra vonatkozó nyilatkozatnak milyen információkat kell tartalmaznia. Ez azokra az információkra utal, amelyeket a projektgazda köteles közölni az irányelv 5. cikke alapján, ezért azt meg kell különböztetni az átfogó értékelési eljárást jelentő környezeti hatásvizsgálattól. A 108. és 111. cikk a környezeti hatásokra vonatkozó nyilatkozat megfelelőségének vizsgálatára kötelezi a tervhatóságokat. A Bizottság úgy véli, hogy e rendelkezések az irányelv 5. cikkére vonatkoznak, azonban nem helyettesítik az irányelv 3. cikkének átültetését. A projektgazda által közlendő információk a környezeti hatásvizsgálatnak csak egy részét jelentik, és az ilyen információkra vonatkozó rendelkezések nem helyettesítik a 3. cikkben előírt kötelezettséget.

A hatóságok közötti megfelelő együttműködés előírásának elmulasztása

Bár a Bizottság főszabály szerint nem kifogásolja a többlépcsős döntéshozatalt, vagy a döntési felelősség különböző döntéshozók közötti megosztását ugyanazon projekt vonatkozásában, kétségei vannak a különböző döntéshozók kötelezettségei körülhatárolásának konkrét módja tekintetében. A Bizottság álláspontja szerint az ír szabályozás a döntéshozókkal szemben nem ír elő kötelezettségeket a hatékony együttműködés vonatkozásában, ezért sérti az irányelv 2., 3. és 4. cikkét.

Az irányelv bontási munkákra vonatkozó alkalmazásának elmulasztása

A Bizottság álláspontja szerint az irányelv által előírt többi feltétel teljesülése esetén környezeti hatásvizsgálatot kell végezni a bontási munkák vonatkozásában. Írország a Planning and Development Regulations 2001-el (2. mellékelt, I. rész, 50. osztály) majdnem minden bontási munkát ki kívánt zárni az irányelv hatálya alól. A Bizottság szerint ez az irányelv nyilvánvaló megsértését jelenti.

(¹) HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.

Az Elsőfokú Bíróság (első tanács) T-212/07. sz., Harman International Industries, Inc kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2008. december 2-án hozott ítélete ellen Barbara Becker által 2009. február 3-án benyújtott fellebbezés

(C-51/09. P. sz. ügy)

(2009/C 82/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Barbara Becker (képviselők: P. Baronikians és A. Hofstetter, ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-212/07. sz. ügyben 2008. december 2-án hozott határozatának 1. pontját, amely hatályon kívül helyezte az első fellebbezési tanács R-502/2006-1. sz. ügyben 2007. március 7-én hozott határozatát;
- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2008. december 2-án hozott határozatának 3. pontját;
- a másik felet kötelezze a fellebbező részéről az egész eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy a fellebbező által bejelentett „Barbara Becker” védjegy és a másik fél „BECKER” védjegye hasonló, és ezért tévesen alkalmazta a közösségi védjegyről szóló rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját arra következtetve, hogy fennáll az összetévesztés veszélye.